

sygn. akt IV P 165/14

dnia 13 listopada 2015r.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Goleniowie, Wydział IV Pracy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Ireneusz Bolechowski

Protokolant: Justyna Romańczuk,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 października 2015r. sprawy

z powództwa I. K. i A. C.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś.

o sprostowanie świadectwa pracy

1. nakazuje pozwanej (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś., aby sprostowała świadectwo pracy powoda I. K. z dnia z dnia 5 czerwca 2014r. poprzez usunięcie słowa „pomocnik” i wpisanie słowa „malarz” – w ust. 2 świadectwa pracy;
2. oddala powództwo powoda I. K. w pozostałym zakresie;
3. oddala powództwo powoda A. C.;
4. znosi wzajemnie koszty postępowania pomiędzy powodem I. K. a pozwaną (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś.;
5. zasądza od powoda A. C. na rzecz pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś. kwotę 60,- zł. (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Ireneusz Bolechowski

sygn. akt IV P 165/14

UZASADNIENIE

Powód **A. C.** wniósł w dniu 22 lipca 2014r. pozew (k. 2 – 7 akt) przeciwko **(...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś.**

Powód **I. K.** wniósł w dniu 22 lipca 2014r. pozew (k. 98 – 103 akt) przeciwko **(...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś.**

Powód **A. C.** domagał się:

- sprostowania otrzymanego świadectwa pracy poprzez usunięcie zwrotu „nie wykonywał” i w to miejsce wpisanie zwrotu „pracownik wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w czasie od dnia 19 stycznia 2012r. do dnia 25 czerwca 2014r.” w ust. 4 pkt 8) świadectwa pracy;

- zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez zawodowego pełnomocnika oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Powód **I. K.** domagał się:

- usunięcia słowa „pomocnik” i wpisanie słowa „malarz” – w ust. 2 świadectwa pracy;
- sprostowania otrzymanego świadectwa pracy poprzez usunięcie zwrotu „nie wykonywał” i w to miejsce wpisanie zwrotu „pracownik wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w czasie od dnia 10 maja 2013r. do dnia 31 maja 2014r.” w ust. 4 pkt 8) świadectwa pracy;
- zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez zawodowego pełnomocnika oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu swojego pozwu powód A. C. podał, że został zatrudniony przez pozwaną na stanowisku operator maszyn, szlifierz, malarz na czas określony od 19 stycznia 2012r. do 18 stycznia 2015r. z wynagrodzeniem zasadniczym brutto 2.775,- zł.

W dniu 29 lutego 2012r. powód zawarł z pozwaną porozumienie, na mocy którego umowa o pracę z dnia 19 stycznia 2012r. została zmieniona w umowę na czas nieokreślony, a powód uzyskał stanowisko kierownika malarni.

W dniu 25 czerwca 2014r. pozwana wydała powodowi świadectwo pracy, w związku z rozwiązaniem z powodem umowy o pracę za porozumieniem stron. W świadectwie pracy z dnia 25 czerwca 2014r., doręczonym powodowi w dniu 27 czerwca 2014r., została zawarta informacja, że pracownik nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Pełnomocnik powoda pismem z dnia 30 czerwca 2014r., nadanym w dniu 2 lipca 2014r. złożył do pracodawcy wnioski o sprostowanie wydanego świadectwa pracy i zmianę ust. 4 pkt 8) świadectwa pracy w ten sposób, że zostanie usunięty zwrot „nie wykonywał” i w to miejsce zostanie wpisane, że „pracownik wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze”.

Pozwana w odpowiedzi na powyższy wniosek odmówiła sprostowania świadectwa pracy argumentując to tym, że powód nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze, że pracował na stanowisku operatora maszyn, malarza, szlifierza, kierownika malarni.

Nadto pozwana jako pracodawca ustaliła, że w zakładzie pracy nie występują stanowiska pracy w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze, z czym powód się nie zgadza.

Powód wskazał, iż zgodnie z wykazem A prac w szczególnych warunkach określonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywał prace z ww wykazu.

Przede wszystkim powód wykonywał prace związane z chemią, przy użyciu niebezpiecznych i trujących środków, w szczególności kwasów, środków usuwających farbę czy samych farb silnie trujących i rakotwórczych.

Powód **I. K.** domagał się:

- sprostowania otrzymanego świadectwa pracy poprzez:
 - a) usunięcie słowa „pomocnik” i wpisanie słowa „malarz” – w ust. 2 świadectwa pracy;

b) usunięcie zwrotu „nie wykonywał” i w to miejsce wpisanie zwrotu „pracownik wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w czasie od dnia 10.05.2013r. do dnia 31.05.2014r.” – w ust. 4 pkt 8 świadectwa pracy;

- zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez zawodowego pełnomocnika oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu swojego pozwu powód I. K. wskazał, iż został zatrudniony przez pozwaną na stanowisku pomocnik malarza, szlifierz na okres próbny od 10 maja 2013r. do 31 lipca 2016r. z wynagrodzeniem zasadniczym brutto 1.600,- zł.

W dniu 1 lipca 2013r. powód został zatrudniony przez pozwaną na stanowisku pomocnik malarza, szlifierz na czas określony od dnia 1 sierpnia 2013r. do dnia 31 lipca 2016r.

W dniu 31 maja 2014r. strony rozwiązały umowę o pracę na mocy porozumienia stron.

W dniu 12 czerwca 2014r., zostało doręczone powodowi świadectwo pracy.

Pełnomocnik powoda pismem z dnia 12 czerwca 2014r., nadanym w dniu 17 czerwca 2014r., złożył do pracodawcy wniosek o sprostowanie wydanego świadectwa pracy i zmianę:

- usunięcia słowa „pomocnik” i wpisanie słowa „malarz” – w ust. 2 świadectwa pracy;

- sprostowania otrzymanego świadectwa pracy poprzez usunięcie zwrotu „nie wykonywał” i w to miejsce wpisanie zwrotu „pracownik wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w czasie od dnia 10 maja 2013r. do dnia 31 maja 2014r.” w ust. 4 pkt 8) świadectwa pracy.

Pozwana w odpowiedzi na powyższy wniosek odmówiła sprostowania świadectwa pracy argumentując to tym, że powód nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze, że pracował na stanowisku operatora maszyn, malarza, szlifierza, kierownika malarni.

Nadto pozwana jako pracodawca ustaliła, że w zakładzie pracy nie występują stanowiska pracy w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze, z czym powód się nie zgadza.

Powód wskazał, iż zgodnie z wykazem A prac w szczególnych warunkach określonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywał prace z ww wykazu.

Przed wszystkim powód wykonywał prace związane z chemią, przy użyciu niebezpiecznych i trujących środków, w szczególności kwasów, środków usuwających farbę czy samych farb silnie trujących i rakotwórczych.

W odповідziach na pozwy (k. 50 – 52 i 133 – 135 akt) pozwana wniosła o:

- oddalenie powództw w całości;

- zasądzenie od powodów na rzecz pozwanej kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana podniosła, że wydając powodom świadectwa pracy kierowała się obowiązującym prawem tj. ustawą z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, która ma zastosowanie dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r. wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze po dniu wejścia w życie ustawy tj. po 1 stycznia 2009r. Powołany akt prawny stanowi dla pracodawcy jedyną prawną podstawę uznania powoda za pracownika wykonującego pracę w szczególnych warunkach

lub o szczególnym charakterze. W związku z tym powoływanie się przez powodów na wykaz prac w szczególnych warunkach określonych Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. jest całkowicie bezzasadne.

Postanowieniem z dnia 29 września 2014r. (k. 155 akt) zarządzono połączenie obu powyższych spraw.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód A. C. został zatrudniony przez pozwaną na stanowisku operator maszyn, szlifierz, malarz na czas określony od 19 stycznia 2012r. do 18 stycznia 2015r. z wynagrodzeniem zasadniczym brutto 2.775,- zł.

W dniu 29 lutego 2012r. powód zawarł z pozwaną porozumienie, na mocy którego umowa o pracę z dnia 19 stycznia 2012r. została zmieniona w umowę na czas nieokreślony, a powód uzyskał stanowisko kierownika malarni.

Dowód: umowa o pracę z dnia 19 stycznia 2012r. – k. 10 akt; porozumienie z dnia 29 lutego 2012r. – k. 12 akt.

W dniu 25 czerwca 2014r. pozwana wydała powodowi A. C. świadectwo pracy, w związku z rozwiązaniem z powodem umowy o pracę za porozumieniem stron. W świadectwie pracy z dnia 25 czerwca 2014r., doręczonym powodowi w dniu 27 czerwca 2014r., została zawarta informacja, że pracownik nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Dowód: świadectwo pracy z dnia 25 czerwca 2014r. – k. 15 akt.

Pełnomocnik powoda pismem z dnia 30 czerwca 2014r., nadanym w dniu 2 lipca 2014r. złożył do pracodawcy wniosek o sprostowanie wydanego świadectwa pracy i zmianę ust. 4 pkt 8) świadectwa pracy w ten sposób, że zostanie usunięty zwrot „nie wykonywał” i w to miejsce zostanie wpisane, że „pracownik wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze”, przy uwzględnieniu i wskazaniu, że A. C. w pełnym wymiarze czasu pracy, na stałe, wykonywał prace związane z lakierowaniem ręcznym lub natryskowym – nie zhermetyzowanym, w szczególności czynił nadzór nad innymi pracownikami wykonującymi tego typu prace, które to prace wskazane zostały w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w Dziale IV pkt 39 i w Dziale XIV pkt 17 ww. rozporządzenia jako prace wykonywane w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Dowód: wniosek o sprostowanie świadectwa pracy z dnia 30 czerwca 2014r. – k. 16 akt.

Pozwana w odpowiedzi na powyższy wniosek pismem z dnia 7 lipca 2014r. doręczonym pełnomocnikowi powoda w dniu 16 lipca 2015r. odmówiła sprostowania świadectwa pracy argumentując to tym, że powód nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze, że pracował na stanowisku operatora maszyn, malarza, szlifierza, kierownika malarni.

Dowód: pismo pozwanej z dnia 7 lipca 2014r. – k. 17 akt;

Powód I. K. został zatrudniony przez pozwaną na stanowisku pomocnik malarza, szlifierz na okres próbny od 10 maja 2013r. do 31 lipca 2013r. z wynagrodzeniem zasadniczym brutto 1.600,- zł.

W dniu 1 lipca 2013r. powód został zatrudniony przez pozwaną na stanowisku pomocnik malarza, szlifierz na czas określony od dnia 1 sierpnia 2013r. do dnia 31 lipca 2016r.

Dowód: umowa o pracę z dnia 10 maja 2013r. – k. 106 akt; umowa o pracę z dnia 1 sierpnia 2013r. – k. 108 akt.

W dniu 31 maja 2014r. strony rozwiązały umowę o pracę na mocy porozumienia stron.

Dowód: rozwiązanie umowy o pracę z dnia 31 maja 2014r. – k. 110 akt.

W dniu 12 czerwca 2014r., zostało doręczone powodowi świadectwo pracy.

Pełnomocnik powoda pismem z dnia 12 czerwca 2014r., nadanym w dniu 17 czerwca 2014r., złożył do pracodawcy wniosek o sprostowanie wydanego świadectwa pracy i zmianę:

- usunięcia słowa „pomocnik” i wpisanie słowa „malarz” – w ust. 2 świadectwa pracy;

- sprostowania otrzymanego świadectwa pracy poprzez usunięcie zwrotu „nie wykonywał” i w to miejsce wpisanie zwrotu „pracownik wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w czasie od dnia 10 maja 2013r. do dnia 31 maja 2014r.” w ust. 4 pkt 8) świadectwa pracy, przy uwzględnieniu i wskazaniu, że I. K. w pełnym wymiarze czasu pracy, na stałe, wykonywał prace związane z lakierowaniem ręcznym lub natryskowym – nie zhermetyzowanym, które to prace wskazane zostały w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w Dziale IV pkt 39 i w Dziale XIV pkt 17 ww. rozporządzenia jako prace wykonywane w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Pozwana w odpowiedzi na powyższy wniosek odmówiła sprostowania świadectwa pracy argumentując to tym, że powód nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze, że pracował na stanowisku pomocnika malarza, szlifierza, a nie na stanowisku malarza .

Nadto pozwana jako pracodawca ustalił, że w zakładzie pracy nie występują stanowiska pracy w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze, z czym powód się nie zgadza.

Dowód: świadectwo pracy z dnia 5 czerwca 2014r. – k. 111 akt; wniosek o sprostowanie świadectwa pracy z dnia 12 czerwca 2014r. – k. 112 akt; pismo pozwanej z dnia 30 czerwca 2014r. – k. 113 akt.

Powód I. K. pracował na stanowisku pomocnika malarza. Zajmował się malowaniem farbą „na mokro” tj. farbą w płynie. Malowanie odbywało się zarówno w specjalnej kabinie, jak i poza kabiną, ponieważ nie była ona poddawana regularnemu czyszczeniu. Było też na tyle dużo elementów do pomalowania, że się nie mieściły w kabinie i należało je malować na hali.

I. K. zajmował się zarówno malowaniem, jak i przygotowywaniem do malowania. Zajmował się tylko malowaniem mokrym. Powód w ramach przygotowania do malowania, kiedy przyszedł element musiał go oszlifować, pomalować trudno dostępne miejsca i później zabrać na malowanie pistoletem.

Reczy do pomalowania wykonywano przez I. K. przygotowywali mu pomocnicy malarza lub powód czynił to osobiście.

Dowód: zeznania świadka K. M. – k. 176v – 177v akt; zeznania świadka K. P. – k. 267 – 269 akt; zeznania powoda A. C. – k. 223 – 228 akt; zeznania powoda I. K. – k. 278 – 283 akt.

Powód A. C. pełnił funkcję majstra, mistrza. Organizował pracę swoim podwładnym, tak, aby wszystko przebiegało szybko i sprawnie oraz kierował robotami.

Generalnie pracował w biurze, niejednokrotnie w razie potrzeby wychodził jednak na halę i pracował z podwładnymi, wykonując te same prace, co oni.

Czasami malował elementy aluminiowe, stalowe, miedziane, malował „na mokro”. Prace malarskie wykonywał w tych samych miejscach, co powód I. K..

Dowód: zeznania świadka K. M. – k. 176v – 177v akt; zeznania świadka D. T. – k. 177v – 178 akt; zeznania powoda A. C. – k. 223 – 228 akt; zeznania powoda I. K. – k. 278 – 283 akt.

W pozwanym zakładzie pracy znajdowała się kwasownia. Pracownicy zanurzali tam w kwasie elementy. Wykonywały to 2, 3 osoby. Przypadała na nich tylko jedna maska, do której nie zawsze były przygotowane filtry, o których zamówienie pracownicy musieli się dopominać.

Na kwasowi wykonywało się prace wymagające używania różnego typu kwasów, w tym kwasu siarkowego. Pracownicy nie odbyli żadnych szkoleń, na których byliby poinformowani na temat używanych kwasów i sposobu obchodzenia się z nimi w trakcie pracy. W tym zakresie były tylko słowne instrukcje przełożonego.

Czynności związane z używaniem kwasów odbywają się przy wannach, które znajdują się w hali malarni, ta część gdzie używane są kwasy nie jest wyodrębniona.

Dowód: zeznania świadka K. M. – k. 176v – 177v akt; zeznania świadka J. S. – k. 264 – 266 akt.

Pracownicy w ramach odzieży roboczej otrzymywali płócienne kombinezony.

Były stroje ochronne w postaci białych fartuchów i kombinezonów lakierniczych.

Pracodawca zapewniał maski ochronne, ale często nie mogły być użytkowane z powodu braku do nich filtrów. Były też dostępne zwykłe maseczki przeciwpyłowe, ale nie były one przystosowane do malowania.

Niejednokrotnie powód A. C. przedstawiał pracownikom sytuację, że zgłosił problem brakujących farb lub filtrów do masek ochronnych wyżej do dyrekcji i wskazywał, że zostaną one zamówione, lecz czekało się na to nie raz 2 – 3 tygodnie.

Z uwagi na brak nowych filtrów do masek niekiedy montowano do nich filtry zużyte. Również powodowie malowali w maskach o niewłaściwych filtrach.

Brak filtrów w kabinach, czy w maskach był bardzo kłopotliwy dla pracowników, którzy z uwagi na to mieli kłopoty z oddychaniem podczas prac.

Dowód: zeznania świadka K. M. – k. 176v – 177v akt; zeznania świadka D. T. – k. 177v – 178 akt.

Pracownicy mają zapewnioną na bieżąco wodę do picia. Mogą tą wodę spożywać bez ograniczeń w każdym momencie, kiedy chce się napić. Są przewidziane przez pracodawcę przerwy w pracy, ale nie ma przeszkód żeby pracownik w każdym momencie kiedy chce poszedł się napić.

Dowód: zeznania świadka J. S. – k. 264 – 266 akt; zeznania świadka K. P. – k. 267 – 269 akt.

Powód A. C. zaczynał pracę o godz. 6.30, a powód I. K. o godz. 7.00. Pracowali do 17.00, nieraz do 16.00, a czasami do 20.00.

Dowód: zeznania świadka K. M. – k. 176v – 177v akt.

W hali jest wentylacja grawitacyjna i mechaniczna.

Dowód: zeznania świadka J. S. – k. 264 – 266 akt; zeznania świadka K. P. – k. 267 – 269 akt.

Cyklicznie były robione pomiary hałasu w hali malarni i były one poniżej dopuszczalnego poziomu. A.K.S. C. nie był kontrolowany przez Inspekcję Pracy w zakresie zasad BHP, ale jest na bieżąco kontrolowany przez Państwowy Graniczny Inspektorat Sanitarny. Nie było żadnych uwag. Poziom hałasu badany jest cyklicznie czyli zgodnie z przepisami co 2 lata.

Dowód: zeznania świadka J. S. – k. 264 – 266 akt; zeznania świadka K. P. – k. 267 – 269 akt; sprawozdanie z badań i pomiarów hałasu – k. 53 – 60 akt; protokoły kontroli przez Państwowego Granicznego Inspektora Sanitarnego – k. 64 – 70 akt.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwa nie zasługiwały na ich uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 97 § 2 k. p. w świadectwie pracy należy podać informacje dotyczące okresu i rodzaju wykonywanej pracy, zajmowanych stanowisk, trybu rozwiązania albo okoliczności wygaśnięcia stosunku pracy, a także inne informacje niezbędne do ustalenia uprawnień pracowniczych i uprawnień z ubezpieczenia społecznego.

W swoich wnioskach o sprostowanie otrzymanych świadectw pracy skierowanych do pracodawcy powodowie wyraźnie zaznaczyli, że sprostowanie ma się dokonać poprzez uwzględnienie i wskazanie, że powodowie wykonywali prace, które zostały wymienione w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze **w Dziale IV pkt 39 i w Dziale XIV pkt 17** ww. rozporządzenia jako prace wykonywane w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Chodzi o oczyszczanie albo naprawianie aparatów lub pojemników (np. cystern, zbiorników itp.) po produktach toksycznych, żrących i parzących oraz prace wewnątrz cystern, kotłów, zbiorników, aparatów i kanałów technologicznych (dział IV pkt 39 wykazu A prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego) oraz lakierowanie ręczne lub natryskowe – nie zhermetyzowane (dział XIV pkt 17 wykazu A prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego). Wobec tego pracodawca przy ocenie zasadności wniosków o sprostowanie świadectw pracy wydanych powodom był zobligowany do zajęcia stanowiska jedynie co do tego, czy powodowie wykonywali konkretne, w/w prace. Inne rodzaje prac świadczonych w szczególnych warunkach lub prac o szczególnym charakterze nie były bowiem objęte wnioskami o sprostowanie świadectw pracy. Oznacza to również, że powodowie nie mogli już później tj. na etapie wytaczania pozwów domagać się sprostowania swoich świadectw pracy w oparciu o wskazywanie innych rodzajów szkodliwych prac, niż te, które zostały wymienione we wnioskach do pracodawcy o sprostowanie świadectw pracy. Również Sąd rozpoznając sprawę badań jedynie aspekty zakreślone przez powodów w treści kierowanych do pozwanej wniosków o sprostowanie świadectw pracy.

Zgodnie z § 2 ust. 1 powyższego rozporządzenia za pracę w szczególnych warunkach należało uznać pracę wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Materiał dowodowy zebrany w sprawie nie daje podstaw do przyjęcia, że powodowie wykonywali prace polegające na lakierowaniu ręczny lub natryskowym – nie zhermetyzowanym, wymienione w dziale XIV pkt 17 wykazu A prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

Bywało tak, że powodowie zajmowali się czyszczeniem zbiorników po żrących kwasach. Nie była to jednak praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy powodów. Powód A. C. zajmował się bowiem głównie nadzorem i organizacją procesu pracy, zaś powód I. K. przede wszystkim wykonywał czynności malarskie.

Z zeznań przesłuchanych świadków nie wynika, aby powodowie zajmowali się lakierowaniem. Posiadane przez powodów umowy o pracę nie opiewały na świadczenie tego rodzaju pracy. Również sami powodowie w swoich zeznaniach tego nie potwierdzili.

Sąd miał również na uwadze, iż z dniem 1 stycznia 2009r. weszła w życie ustawa z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (u. e. p.). Ma ona zastosowanie do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r. (a do takich osób należą powodowie).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 przywołanej ustawy prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w

szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku (sprawdzić); wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy. Prace w szczególnych warunkach determinowane siłami natury, zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 1 u. e. p. to prace – pod ziemią, na wodzie, pod wodą, w powietrzu. Prace w szczególnych warunkach determinowane procesami technologicznymi (art. 3 ust. 2 pkt 2 u. e. p.) to prace: w warunkach gorącego mikroklimatu, w warunkach zimnego mikroklimatu, bardzo ciężkie prace fizyczne powodujące w ciągu zmiany roboczej efektywny wydatek energetyczny u mężczyzn – powyżej 8.400kJ, a u kobiet – powyżej 4.600kJ, prace w warunkach podwyższonego ciśnienia atmosferycznego, ciężkie prace fizyczne związane z bardzo dużym obciążeniem statycznym wynikającym z konieczności pracy w wymuszonej, niezmienniej pozycji ciała z dodatkowymi warunkami.

Powodowie w żaden sposób nie wykazali, że zostały co do nich wyczerpane przesłanki opisane w w/w przepisie.

Wykaz prac w szczególnych warunkach, który został określony w załączniku nr 1 do ustawy zgodnie z przyjętym orzecznictwem ma charakter zamknięty i nie podlega uzupełnieniu, co oznacza, że cechy pracy w szczególnych warunkach nie mogą posiadać inne prace, choćby sposób ich wykonywania i ich jakość mogła obniżyć się z wiekiem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012r. II UK 164/11).

Przyjęcie zatem, iż dana praca jest pracą w szczególnych warunkach wymaga ustalenia, iż spełnione są łącznie dwa warunki. Po pierwsze wykonywana praca musi być ujęta w zamkniętym wykazie prac w szczególnych warunkach (załącznik nr 1 do ustawy), po drugie musi być to praca, której wykonywanie determinowane jest określonymi w ustawie czynnikami ryzyka, czy to siłami natury, czy procesami technologicznymi. A nadto musi być to praca wykonywana w pełnym wymiarze czasu.

Fakt występowania w środowisku pracy u strony pozwanej szkodliwych warunków, tj. zapylenia pyłem szkodliwym dla zdrowia, czy hałasu nie przesądza o automatycznym przyjęciu, iż praca wykonywana jest w warunkach szczególnych. W przypadku warunków szkodliwych odrębne przepisy określają bowiem dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia, które w ciągu 8 godzinnego dobowego i przeciętnego tygodniowego wymiaru czasu pracy nie powinny powodować ujemnych zmian w stanie zdrowia pracownika, za których przekroczenie pracodawca odpowiada zgodnie z obowiązującym prawem.

Jako zasadne należało jedynie potraktować powództwo I. K. w zakresie sprostowania rodzaju pracy przez niego świadczonej. W rzeczywistości powód wykonywał pracę malarza, a nie pomocnika malarza. Sam korzystał w pracy z takiego pomocnika lub samodzielnie najpierw sobie przygotowywał prace malarskie, a następnie te prace w przeważającej części czasu pracy wykonywał. Potwierdzają to zeznania samego powoda I. K., poparte relacjami świadków K. M. i K. P., a także zeznaniami powoda A. C..

Sąd na podstawie art. 100 k. p. c. zniósł wzajemnie koszty postępowania pomiędzy powodem I. K. a pozwaną, albowiem powód w połowie dowiódł swoich roszczeń.

O kosztach postępowania co do powoda A. C. orzeczono na podstawie art. 98 k. p. c. oraz § 11 ust. 1 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

SSR Ireneusz Bolechowski